

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginus

Campidonaë, 1673

Dubium 13. An Vicarius Prælati possit absolvere pœnitentem à non reservatis, & pro reservatis expectare absentiam Prælati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

centia, & haftenus pars negativa mihi
 videtur tenenda, & sola certa, quia a-
 bulletra videntur casus reservari.
 Saluacchad. in perf. confess. l. 1. p. 3. tract.
 de casu, 6. parte affirmatiua mihi reddi-
 tur probabilem per hoc, quod ait id licet
 virtute Bullae cruciatæ, quia (inquit)
 Regularium non reservat sibi
 casus nisi per potestatem quasi Episco-
 palem (quam illis attribuimus) atqui
 Cruciatæ concedit absolutionem ca-
 sum, quos Episcopi sibi reservant; Er-
 go & quos Praelati Regul. Por que la bulla
 de generalmete, es doctrina comun, que se ha
 de conceder, tambien de los casos, que los Praela-
 tos de las Religiones huieren reservado, lo mis-
 mo, que se ha dicho, de los reservados por el Obis-
 po, para privilegia Regularium dant illis ge-
 neralem potestatem, ut possint absolvere
 a quibusunque casibus (*) etiam refer-
 vatis Episcopis, & ab his absolvi, & non
 sunt minoris efficaciam, quam Bulla Cru-
 ciatae, imò maioris longè existunt, ergo
 non potest dicuntur Regulares posse absol-
 vere casibus reservatis suis Superioribus,
 Cruciatæ eodem & virtute privi-
 legiorum. Nec tamè inde sequitur refer-
 vationes Praelatorum regul. fore irritas,
 licet non dicimus irritas Episcoporum,
 quoniam Regulares absolvant ab his eo-
 dem casibus.

Dubus igitur modis potest intelligi
 praedicta opinio, nempe sic (quod vide-
 tur esse Maccado) ut Regularis habens
 casum reservatum suo Praelato, absolva-
 tur non indifferenter, & toties quoties,
 sed certis vicibus, aut diebus in anno se-
 cundum privilegia relata ubi de confess. pass.
 dicitur, virtute eorum absolvetur, sicut
 solent absolvi virtute Cruciatæ. Vel sic
 potest intelligi praedicta opinio, ut Re-
 gularis habens casum reservatum absol-
 vatur ab alio Regulari, alterius Ordinis
 (*) in h. l. in sum. li. 4. cap. 54. num. 6.

vel Monasterii per privilegia qua conce-
 dunt absolutionem casuum quos Episcopi
 sibi reservant. Aut etiam à simplici Sacer-
 dote laico, (qui sit approbatus) juxta
 opinionem eorum qui tenent Sacerdo-
 tem sine speciali licentia posse absolvere
 penitentem à casu, qui sit ipsi reservatus
 in sua Diocesi, sed non in ista, in qua
 confitetur. Dixi autem à Regulari alte-
 rius Ordinis vel Monasterij, nam si velit
 absolvi ab aliquo, qui sit ejusdem, non
 poterit nisi juxta primum modum, quia
 reservatio ligat illi manus.

Sed & quando Confessarius regularis
 judicat non expedire saluti penitentis, 14
 quod eum remittat ad Praelatum pro ab-
 solutione casus ipsi reservati poterit proba-
 biliter ipsum per epicheiam absolvere
 eo modo, quo ego dixi. De illo qui habet
 casum reservatum Episcopo vel Papæ,
 ubi de potestate absolvendi num. 6.

D U B. XIII.

An Vicarius Praelati Regularis possit suum
 penitentem Regularem absolvere à non reservatis
 solum, & pro reservatis expectare diem, in qua
 scit Praelatum discessurum, & eius pote-
 statem ad se devolvendam?

Ad idem Cap.

S U M M A R I U M.

- 1 Confessionem licet dimidiare.
- 3 Etiam sine causa.
- 1 Quomodo intelligendum Confessionem dividi.
- 2 Et quam Contritionem debeat penitens habere
- 4 Regularis potest confiteri non reservata suo Con-
 fessario ordinario, & pro reservatis expecta-
 re absentiam Praelati.
- 7 Hac opinio est probabilis.
- 6 Pro ea tamen falso citantur aliqui Doctores.
- 5 Et Author eam rejicit.

Hic dubio solvendo praemittendū
 est, quod ut communiter dicunt non-
 nulli, fas est Confessionem dimidiare,
 quod sic explicant: ut si Confessio fiat
 Con-

REGIA
 CLARUM
 ET
 VENTARIA
 REGVLAS
 ELLARLE
 STOLICE
 C. III

Confessario ordinario omnia peccata ei aperiantur ipse verò auditis omnibus, det Absolutionem à solis non reservatis, pro reservatis verò remittat penitentem ad Prælatum. Quòd si Confessio fiat primùm ipsi Prælato sola reservata illi aperiantur qui ab illis absolvat, ac deinde pro non reservatis tam confitendis, quàm absolvendis remittat penitentem ad suum Confessarium ordinarium, cui reservato licet jam à Prælato absoluta simul cum non reservatis aperiat; Manent tamen Authores huius opinionis, debere penitentem habere contritionem generalem, & tunc inquirunt virtute huius, dum absolvitur per Prælatum à solis reservatis indirectè absolvitur simul à non reservatis, & similiter dum absolvitur per Confessarium ordinarium à non reservatis, absolvitur indirectè à reservatis, artento quod unum peccatum non possit absolvi sine alio, & gratia quæ per absolutionem infunditur, æqualiter excludat omnia, ita Suar. to. 4. de penit. d. 31. sect. 3. Durand. in 4. d. 16. quest. 5. Regin. lib. 5. nu. 150. Valch. q. 61. a. 3. dub. 9. Coninch. d. 8. de penit. dub. 9. Navarr. in sum. c. 26. num. 5. & seq. Tolet. lib. 3. c. 8. Et alij. Et hoc licitum est non tantum quando subest causa, (ut si Prælatus est ita impeditus, ut non possit audire omnia peccata penitentis) sed etiam quando nulla causa subest, ut vult Mancini in pract. 4. visit. infir. dub. 13. ubi post Bonac. d. 5. de penit. p. 5. §. 3. prop. 2. ait ita tenere Summam Coron. p. 4. de penit. n. 25. Caiet. v. confessio. cond. 10. Sà. v. absolutio. Zerol. de penit. cap. 13. quest. 13. Sayr. de penit. c. 16. Medin. de confess. quest. 12. Lopez. 1. p. cap. 27. Valent. to. 4. d. 7. q. 11. p. 1. Igitur supposità hâc doctrinâ sicut Prælato existente in Monasterio, potest penitens accedere ad Confessarium or-

dinarium, à quo absolvatur modo supra dicto, & expectare sequentem, vel aliam diem, in qua adeat Prælatum pro reservatis, ita potest expectare eam diem, ut prævitet Prælatum abfuturum ad hoc pro ipsidem reservatis redeat ad Confessarium ordinarium, seu Vicarium Monasterij, ad quem scit devolvere Prælati potestatem; & similiter, nihil sciat de futura Prælati absentia, test Vicarius seu Confessarius ordinarius illum differre pro reservatis, ad futuram absentiam, & interim à non reservatis absolvere ita Mancini citatus.

Verum, ut quod ego sentio fore non vellem absolvi, neq; absolvi modo. Neq; Navarr. Tolet. Graph. & alij quos Mancini citat pro hac opinione profitentur. Quin & absolute illicitem affirmat Bonac. *supra*. Sed quia Mancini suam opinionem deducit ex doctrina in initio tractatus de validitate Confessionis divisa, Authores à quibus adstruitur esse probabilem, ideo & hæc similis probabilis salvo tamen meliori iudicio.

D V B. XIV.

An Abbates habentes proprium Territorium possint approbare ad Confessarium audiendas?

Ad cap. 5 §. 1. sect. 3.

SUMMARIUM

- 1 Abbates habentes territorium leguntur habere Confessarios.
 - 2 Potestas approbandi Confessarios spectat ad Episcopum.
- Quando agitur de jurisdictione Episcopi intelligitur non solum spectet characterem Episcopalem sed etiam jurisdictionem ibid.